

Waarom kozen zij voor de vrije school?

Waarom kiezen mensen voor De Vuurvogel en daarmee voor het vrijeschool onderwijs? De redenen daarvoor kunnen heel verschillend zijn. In deze rubriek vragen we ouders naar hun verhaal.

Als dochter van een organisch architect, Ton Alberts, is de antroposofie er met de paplepel in gegoten. Zomers onderweg naar een camping in Frankrijk of Italië was er altijd een paar dagen een stop bij het Goetheanum in Dornach, Zwitserland. Het centrum voor de antroposofie.

Na een aantal jaren openbare basisschool in het centrum van Amsterdam en verblijf in het buitenland ging ik vanaf de 8de naar de Geert Groote School, de Vrije School in Amsterdam. Ik heb een heerlijke middelbare schooltijd gehad, maar na mijn eindexamen kwam ik tot de ontdekking dat ik niet had 'geleerd om te leren'. Dit werd een groot struikelblok tijdens vervolgstudies. Daarnaast was ik na mijn jeugd en het doorlopen van de Geert Groote School even 'klaar' met de antroposofie.

Dus toen onze oudste, Gido, schoolrijp was, hebben we bewust gekozen voor een openbare basisschool in het dorp waar we wonen. Dit was toen een makkelijke maar ook bewuste keuze. Het stukje antroposofie waar ik achterstond gaf ik mee vanuit thuis in onze opvoeding.

Pas toen we met Gido op zoek gingen naar een goede middelbare school kwam de Vrije School toch weer om de hoek kijken. We hebben diverse scholen bezocht in de wijde omgeving maar niets voelde helemaal okay. Tot we toch ook naar de open dag van de Stichtse Vrije School in Zeist gingen. Voor mij een 'thuiskom' gevoel, een warme deken met mooie

herinneringen. Ook Gido en Eric, mijn partner en vader van de kinderen, waren meteen enthousiast. Dit was de school waar Gido wel dacht te kunnen aarden. Echt makkelijk om hem toegelaten te krijgen was het niet. Een versnelde leerling met een tweetalig gymnasium advies... De vraag die de Stichtse terecht stelde was: wat zoekt zo'n jongen op de Stichtse. Ons antwoord was: verbreding in zijn zijn, ontwikkeling op het creatieve vlak en uiteindelijk een breder ontwikkeld mens worden. Nu zit hij in de 9de en gaat met veel plezier naar school. En tja de tijden zijn veranderd, want hij leert nu wel om te leren en de voorbereiding op vervolgstudie's is absoluut veranderd. Wat dat betreft is het Vrije School onderwijs in onze ogen meegegaan in zijn tijd.

De jongste, Tessa, zat met jaloerse blikken te kijken naar de periodeschriften van Gido. Ze gaf zelf duidelijk aan dat ze genoeg had van alleen maar cognitief bezig te zijn op haar oude school (onderwijs voor hoogbegaafde kinderen). Ze zag Gido tekenen, toneelspelen, schriften vol schrijven, dat wilde zij ook! Na een goed gesprek met Sonja was de beslissing snel genomen en zat ze binnen een week, na de voorjaarsvakantie, in de 4de klas bij meester Henk. Van een verlegen, onzeker, stil meisje dat geen zin meer had in school en geen motivatie meer had om te leren is ze veranderd in een vrolijke prepuber, die elke dag weer zingend naar school gaat. Haar schoolresultaten gaan weer omhoog en passend bij haar intelligentie. Het is heerlijk om te zien hoe onze kinderen, net als ik vroeger, genieten van het Vrije School onderwijs. Soms moet je als ouder met een frisse nieuwe blik naar iets kijken en het verleden loskoppelen van het heden.

TEKST: NICOLE ALBERTS - FOTO: BRANDEN ALBERTS